

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN VESPER VAN PASEN

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
5 april 2015, 17u**

Kol. 3, 1-4

Broeders en zusters,

Met deze plechtige vespers eindigt de liturgie van Paasdag. Wereldwijd hebben christenen vandaag de opstanding van Jezus uit de dood gevierd. Ze hebben geluisterd naar het verhaal van het lege graf, ze hebben paasliederen gezongen en elkaar de vreugde van Pasen toegewenst. Jezus is opgestaan uit het graf. Hij heeft de macht van het kwaad overwonnen en de ban van de dood doorbroken. Met zijn Verrijzenis is in deze wereld iets geheel nieuws gebeurd, dat ook voor ons is bestemd. Jezus heeft een kracht op gang gebracht, die niet meer te stuiten is. We wachten nog wel op de volheid, maar het begin ervan is aangebroken.

Met Pasen begon niet alleen voor Jezus een andere tijd, maar ook en vooral voor zijn leerlingen. Vanmorgen hoorden we in het Evangelie over de verbijstering onder de leerlingen bij het vernemen van de paasboodschap. De vrouwen en de apostelen beseften niet meteen wat er gebeurd was. Ze waren geschokt. Dat Jezus uit de dood zou opstaan, hadden ze geenszins verwacht. Die nieuwe aanwezigheid van Jezus konden zij trouwens nog niet kennen. Dat was een geheel nieuw feit, zowel voor Jezus als voor henzelf. Het zou bovendien nog een hele tijd duren vooraleer de leerlingen weer tot rust kwamen en een nieuwe verhouding met Jezus vonden. Jezus zou er overigens alles aan doen om die moeilijke overgang bij de leerlingen te ondersteunen. In het Evangelie lezen we hoe Hij zijn leerlingen na Pasen gaat opzoeken en zich door hen laat herkennen.

De komende zondagen zullen we deze ontmoetingsverhalen met de Verrezen Heer een na een beluisteren. We zullen lezen over Thomas die niet kan geloven in de Verrijzenis tot hij zijn handen in de wonden van Jezus mag leggen. We zullen lezen hoe de leerlingen van Emmaüs met Jezus onderweg zijn, hoe Hij met hen praat en zich door hen laat herkennen in het breken van het brood. We zullen lezen over de leerlingen die weer gaan vissen in het meer van Galilea en over Jezus die hen daar aan de oever opwacht bij een houtskoolvuur, met vis erop en brood. We zullen lezen over Petrus aan wie Jezus drie keer vraagt: 'Petrus, hou je van Mij?', en hem drie keer bevestigt in zijn zending 'Wees dan een herder voor mijn kudde'. Telkens zet Jezus met de leerlingen een nieuwe stap in het paasgeloof. Hij leert hun om te geloven in zijn aanwezigheid, al kunnen zij Hem niet meer zien of aanraken zoals vroeger. Hij leert hun om Hem te ontmoeten en te ontvangen in het vieren van de sacramenten, met name in het vieren van de Eucharistie. Hij leert hun om het brede water op te zoeken en te beginnen aan hun taak als 'vissers van mensen', met een zending zo breed als de wereld. Hij leert hun om twee liefdes met elkaar te verbinden: de liefde voor Hem met de liefde voor zijn kudde of de kerkgemeenschap. Hij leert hun ook om te geloven in het vertrouwen dat Hij in hen stelt, ondanks

hun zwakheid en falen. Zo groeien de leerlingen langzaam in het paasgeloof. Van 'volgelingen' en 'leerlingen' worden ze stilaan 'gelovigen': christenen die zich verbonden weten met de Verrezen Christus.

Broeders en zusters, ook voor ons blijft het een opdracht om in de Verrezen Heer te geloven en met Hem op weg te gaan. Jezus loopt niet zichtbaar voor ons uit. Hij behoort niet tot de evidenties van deze wereld. Hij doet zich niet gelden met bewijzen. Hij verbergt zich eerder in de plooiën van ons bestaan. Hij laat zich ontmoeten in woorden en gebaren die wel uitnodigen, maar niet overweldigen. Hij spreekt tot ons hart en tot ons geweten, maar vol eerbied voor onze vrijheid en ons beschikbaarheid. Wie Jezus niet wil zien, zal Hem ook niet zien. Wie Jezus wel wil zien, zal Hem toch nog moeten zoeken, met geduld en met nederigheid. En tegelijk weten we: waar Jezus ons mag raken, daar kunnen nieuwe dingen gebeuren. Jezus is niet verrezen om van ons weg te zijn, maar juist om ons nog meer nabij te zijn. Hij houdt de kracht van Pasen niet voor zich alleen. Met de kracht van Pasen komt Hij ieder van ons persoonlijk tegemoet, in wie we zijn en in wat we doen.

Broeders en zusters, wat wens ik u voor deze paastijd? Dat Jezus met jou mag doen wat Hij na Pasen met zijn leerlingen deed: je vertrouwen versterken in zijn levende aanwezigheid. Dat je enkele stappen vooruit mag zetten langs de weg van het geloof. Jezus is verrezen, alleen moeten wij Hem nu nog tot ons laten naderen. Daarvoor nemen we opnieuw vijftig dagen de tijd: van nu tot het feest van Pinksteren.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen